

РЕШЕНИЕ

№ 3608

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1795** по описа за **2022** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. А. Т. от САК, срещу Решение от 13.12.2021 г., постановено по нахд № 12384/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 6-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 542998 – F550304 от 20.10.2020 г., издадено от Началник отдел „Оперативни дейности“- С. в Централно управление (ЦУ) на Национална агенция за приходите (НАП), с което на основание чл.185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) му е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за извършено административно нарушение по чл. 3, ал.11 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., издадена от Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18/2006 г.), вр. чл.118, ал.8 ЗДДС.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон– касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63в ЗАНН. Касаторът поддържа, че в обжалваното пред СРС НП липсват изложени мотиви по

приложението на санкционната норма на чл.185, ал.2 ЗДДС, а именно дали вмененото нарушение води до неотразяване на приходи. Сочил, че това има пряко отношение към санкционирането му по чл.185, ал.1 ЗДДС. Изложеното засягало правото му на защита предвид възможността за налагане на по-лека санкция. Счита, че това нарушение не може да бъде санирано в хода на съдебното производство, тъй като не се е защитавал по всички факти, представляващи елемент от фактическия състав на нарушението. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да отмени НП.

Ответникът по касационната жалба началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в ЦУ на НАП оспорва жалбата, чрез юр. Й.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 13.12.2021 г., постановено по нахд № 12384/2021 г. СРС, НО, 6-и състав, е потвърдил НП № 542998 – F550304 от 20.10.2020 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ - С. при ЦУ на НАП относно наложена на касатора на основание чл.185, ал.2 ЗДДС имуществена санкция в размер на 3000 лв. за административно нарушение на чл. 3, ал.11 от Наредба № Н-18/2006 г.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Т. Е. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както същите са издадени от компетентни длъжностни лица. От материална страна е приел за доказано вмененото нарушение на чл. 3, ал.11 от Наредба № Н-18/2006 г., вр. чл.118, ал.8 ЗДДС, и за правилно приложена санкционната норма на чл.185, ал.2 ЗДДС. Не е намерил основание за приложение на чл.28 ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на нарушения от този вид. Наложеното в минимален размер административно наказание по чл.185, ал.2 ЗДДС намерил за съответно на извършеното нарушение.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 6-и състав, е валидно и допустимо, но частично неправилно поради неправилно приложение на закона.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема следните установени от СРС факти: На 21.05.2020 г. била извършена съвместна проверка от органи на Агенция „Митници“ и на ТД на НАП на обект складова база за светли горива, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Било установено, че обектът представлява складова база за светли горива, разполагаща с 8 броя резервоари, за които нямало въведена електронна система с фискална памет и нивомерна система. Проверката била обективизирана в Протокол №

0405444/21.05.2020 г. и била извършена в присъствието на управителя на дружеството. След извършена проверка и справка в програмен продукт на НАП било установено, че към датата на проверката дружеството не е регистрирало и не е подало данни в НАП за цитираните резервоари, което следвало да се извърши чрез е-услугата „подаване на данни за наличните съдове/съоръжения за съхранение и/или зареждане на с течни горива за собствени нужди“ съгласно чл.118, ал.8 ЗДДС. За констатираното нарушение на чл. 3, ал.11 от Наредба № Н-18/2006 г. бил съставен АУАН № F550304 от 02.06.2020 г. от св.Т. Е. М.. Дружеството се възползвало от правото си по чл.44, ал.1 ЗАНН и депозирало писмено възражение срещу констатациите по акта. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното пред СРС НП.

Съгласно вменената за нарушена норма на чл. 3, ал.11 от Наредба № Н-18/2006 г. лице по чл.118, ал.8 ЗДДС, което извършва зареждане на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника за собствени нужди с течни горива, е длъжно да подава данни в НАП за наличните съдове/съоръжения за съхранение и/или зареждане с течни горива по реда на глава девета "б", а именно като подава данни по електронен път с квалифициран електронен подпис по реда на ДОПК чрез електронна услуга в Портала за е-услуги на НАП. Касаторът не оспорва вмененото му нарушение, като възраженията му касаят неизвършването на търговска дейност в складовата база и използването ѝ единствено за лични нужди – за зареждане на собствени камиони. Предвид редакцията на нарушените норми вмененото императивно задължение касае именно зареждане на превозни средства, машини, съоръжения или друга техника с течни горива за собствени нужди, поради което правилно решаващият съд е приел административното нарушение за доказано.

Основателно е възражението на касатора по приложението на чл.185, ал.2 ЗДДС, който санкционира извършването на нарушение по чл. 118 ЗДДС или на нормативен акт по неговото прилагане, извън случаите по ал.1 (неиздаване на документ по чл.118, ал.1 ЗДДС). Второто изречение на чл.185, ал.2 ЗДДС предвижда, че когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Обжалваното пред СРС НП № 542998 – F550304 от 20.10.2020 г. не съдържа никакви мотиви относно релевантния резултат от вмененото нарушение, а именно дали същото води до отразяване или неотразяване на приходи. Независимо от вида на нарушението (неподаване на данни на НАП) за целите на административнонаказателния процес е недопустимо наличие на предположение за неотразяване на приходи. Казано по друг начин, в санкционното производство по налагане на наказание по чл.185, ал.2 ЗДДС приложението на нормата задължително предполага излагане на мотиви в НП относно релевантния резултат на вмененото нарушение, а именно, че същото води до неотразяване на приходи. Това е така, тъй като в противен случай и предвид изричната законова разпоредба на чл.185, ал.2, изр.2 ЗДДС е длъжимо налагане на санкцията по ал.1. Като не е установил неправилното приложение на чл.185, ал.2 ЗДДС решаващият съд е допуснал неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК е длъжима отмяна на решението на СРС и на основание чл.222, ал.1 АПК – постановяване на друго по същество на спора за изменение на НП чрез налагане на по-благоприятната санкция по чл.185, ал.1 ЗДДС. Неоснователно е възражението на касатора за съществено накърняване на правото му на защита, тъй като вмененото нарушение е същото по чл. 3, ал.11 от Наредба № Н-18/2006 г., вр. чл.118, ал.8 ЗДДС, но при приложение на

по-благоприятна санкционна норма.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.3 ЗАНН касаторът има право на сторените в производството разноски, за които ответникът по касация е направил възражение за прекомерност. По силата на чл.63в, ЗАНН, вр. чл.228 и чл.144 АПК, вр. чл.78, ал.5 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Минималният размер на адвокатското възнаграждение съгласно чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения при размер на имуществената санкция от 3000 лв. е 440 лв. Заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение е 1000 лв. Съобразно уважената част от претенцията (за 2500 лв.) дължимото адвокатско възнаграждение възлиза на 833.33 лв. Съдът намира възражението на ответника за неговата прекомерност за частично основателно предвид липсата на значителна правна и фактическа сложност на делото, както и наличието на константна съдебна практика по приложението на чл.185, ал.1 и ал.2 ЗДДС. Дължимите разноски за адвокатско възнаграждение следва да се определят в размер, среден между дължимия от 833.33 и минималния, т.е. в размер от 650 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 13.12.2021 г., постановено по нахд № 12384/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-и състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 542998 – F550304 от 20.10.2020 г., издадено от Началник отдел „Оперативни дейности“- С. в ЦУ на НАП, относно наложена на [фирма], ЕИК[ЕИК], имуществена санкция в размер на 3000 лв. за извършено административно нарушение по чл. 3, ал.11 от Наредба № Н-18/2006 г., вр. чл.118, ал.8 ЗДДС, като на основание чл.185, ал.1 ЗДДС НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция от 3000 лв. (три хиляди лева) на 500 лв. (петстотин лева).

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 650 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.